

Redakcyja i administracyja
Ulica Wałowa 7.

Przedpłata we Lwowie:

kwartalnie . . . 1 złr. 75 ct.
półrocznie . . . 3 „ 50 „
rocznie . . . 7 „ — „

w Galicyi i w monarchii austro-węgierskiej:

(Galizien n. Oester.-Ungar. Monarchie)

kwartalnie . . . 2 złr.
półrocznie . . . 4 „
rocznie . . . 8 „

KORRESPONDENT

Redaction und Administration
Wallgasse Nr. 7.

Prænumerations Preise für Russland:

ganzjährig . . . 6 Rub. Sil.
halbjährig . . . 3 „
vierteljährig . . . 1.50 „

Für Deutschland:

ganzjährig . . . 16 Mrk.
halbjährig . . . 8 „
vierteljährig . . . 4 „

Für Rumänien und die Schweiz:

ganzjährig . . . 20 Francs
halbjährig . . . 10 „
vierteljährig . . . 5 „

handlowo - przemysłowo - rolniczy.

für Handel, Industrie und Landwirthschaft.

Wychodzi raz na tydzień w Niedzielę.

Erscheint einmal wöchentlich am Sonntag.

Lwów, 2 Października.

W ubiegłym tygodniu uwydatniła się w handlu zbożem zupełna apatya tak ze strony producentów, jak i miejscowej spekulacji, w skutek czego dowozy do stacyj nadgranicznych były mało znaczne. Stalsze usposobienie, jakie w pierwszych dniach bieżącego tygodnia zapanało na niektórych zagranicznych targach, słabo tylko oddziaływało na ruch w kraju naszym, ponieważ zwykła cen nie była dość znaczną, aby z doliczeniem obecnie obowiązującej taryfy kolejowej eksporterzy mogli liczyć na odpowiedni zysk.

Dostawiane na targi zboże zakupywane było przeważnie na zaspokojenie miejscowych potrzeb. Ilość jednak tego zboża była stosunkowo mała, ponieważ tylko ci producenci okazują gotowość do oddawania zapasów, którzy do tego brakiem potrzebnych funduszy są zmuszeni, przeważna jednak część naszych producentów zachowuje się biernie, wstrzymując się chwilowo zupełnie od wszelkich układów.

Na targach pogranicznych rossyjskich ruch w handlu zbożem również był ośpały — a obroty słabe, z powodu nadzwyczaj szczupłych dowozów, spowodowanych przez rozpoczęte w polu roboty jesienne.

Za pszenicę zakupywaną głównie przez krajowe młyny płacono złr. 9—9.50 za 170 funt. Za żyto w małych ilościach, przez młyny górno-szląskie nabywane, płacono złr. 5.75—6.25. Jęczmień, szczególnie piękny towar browarny bardzo był poszukiwany przez krajowe browary w skutek czego ceny nieco się polepszyły.

Podczas gdy browary w zachodniej części kraju położone poszukują głównie jęczmienia krajowego, a zakłady krakowskie zaspakajają swe potrzeby jęczmieniem, dostawianym z Królestwa polskiego, browary lwowskie natomiast usiłują sprowadzać jęczmień z górnych Węgier i w tym celu licznie zawiązują się stosunki z Koszycami (Kaschau) i okolicą. Za 140 funt. wied. płacono chętnie złr. 6—6.25.

Owies. Z targów w zachodniej części kraju wysyłany był w małych ilościach do górnego Szląska. Obroty jednak były małe, ponieważ ograniczały się również tylko do zaspokojenia chwilowych potrzeb.

Płacono za 100 funt. wied. złr. 3.70 do złr. 4.

Nadchodzące z Rosyi zamówienia na owies z Galicyi — o czym korespondent nasz z Podwołoczysk w 1. numerze *Korrespondenta* doniósł — nadzwyczaj dla produkcji naszej są ważne, otwierają bowiem temu ziarnu nowe obszerne pole odbytu.

We Lwowie ceny są następujące: Pszenica 170 funt. wied. stara złr. 8.75 — 9.50, nowa złr. 8 — 9, żyto 160 funt. złr. 5.50 — 6.25, jęczmień 140 funt. dla browarów stary złr. 6 — 6.25, nowy złr. 5.50 — 6, owies 100 funt. złr. 3.70 — 4, hreczka 140 funt. złr. 5.25 — 5.75, kukurudza stara złr. 5.40 — 5.60, nowa złr. 5 — 5.10, groch 180 funt. złr. 7.25 — 8.75, fasola 180 funt. złr. 7.50 — 8.25, konieczyna 180 funt. złr. 36 — 46, anyż płaski 100 funt. złr. 13 — 15.50, kminek 100 funt. złr. 15 — 16, rzepak zimowy 150 funt. złr. 10 — 11 podług jakości, rzepak letni złr. 8.75 — 10, lnianka 150 funt. złr. 8—8.75, nasienie lniane 150 funt. złr. 10.25—10.75, nasienie konopne 120 funt. złr. 5.75—6, chmiel 100 funt. 25 — 40, miód 100 funt. złr. 20 — 22.

Lemberg, 2 October.

Eine ausgesprochene Zurückhaltung sowohl auf Seite der Producenten als auch auf Seite der Spekulanten machte sich im Fruchtgeschäft bemerkbar, und vollzogen sich in Folge dessen geringere Zufuhren an den Grenzplätzen.

Die festere Preistendenz, welche die auswärtigen Getreidemärkte beherrschte, beeinflusste die hierländischen Umsätze nur in ganz untergeordnetem Grade, da die Steigerung keine grösseren Dimensionen annahm, und die Notirungen mit Zuschlag der dermaligen Frachtsätze auf den Eisenbahnen keine animirende Convenienz bothen.

Die auf den Märkten aufgefahrenen Quantitäten wendeten sich daher zumeist der Consumption zu, und waren ebenfalls verhältnissmässig geringfügig, weil sich eben nur Jene zum Verkaufe drängten, welche Geld benöthigten, während der überwiegend grössere Theil der kleinen Grundbesitzer eine entschiedene Reserwe bewahrte.

In gleich matter Haltung spielte sich das Fruchtgeschäft auf den angrenzenden russischen Märkten ab, und waren auch dort in Folge der unbedeutenden Zufuhr die Umsätze gering.

Weizen für Consum von Mühlen gekauft, notirte per 170 Pfd. 9 fl. — kr. bis fl. 9 50 kr. ö. W. Roggen in kleinen Posten für oberschlesische Grenzmühlen abgegeben, stellte sich pr. 160 Pfd. auf 5 fl. 75 kr. bis 6 fl. 25 kr. ö. W., Gerste in schöner Brauwaare hielt sich etwas steifer, und war anhaltend von hierländischen Bräuern gesucht. Während die im Westen stürzten Etablissements zunächst zu heimischer Waare, und jene in Krakau zu Gerste aus dem Königreiche Polen greifen, suchen Lemberger Bräuereien den Gerstenbezug aus Ober-Ungarn anzubahnen, und sich zunächst mit Kaschau und seiner Umgebung in Verbindung zu setzen. Per 140 Pfd. wurde 6 fl. — kr. bis 6 fl. 25 kr. gezahlt. Hafer wendete sich im Westen in kleinen Parthien nach Oberschlesien, der Umsatz war aber gering, da er blos die Deckung des momentanen Bedarfes im Auge hatte. Die Preise variirten zwischen 3 fl. 70 kr., bis 4 fl. Die aus Russland eingegangenen Haferbestellungen, worüber unser Korrespondent aus Podwołoczyska in Nr. 1 berichtete, sind epochemachend, und insofern auch bezeichnend, als sie der hierländischen Production zu Gute kommen.

In Lemberg notirt man: Weizen 170 Pf. alten fl. 8.75 — 9.50, neuen fl. 8 — 9, Roggen 160 Pf. fl. 5.50 — 6.25, Gerste 140 Pf. fl. 6 — 6.25, neue fl. 5.50 — 6, Hafer 100 Pf. fl. 3.70 — 4, Heide 140 Pf. fl. 5.25 — 5.75, Mais 170 Pf. alten fl. 5.40—5.60, neuen fl. 5—5.10, Erbsen 180 Pf. fl. 7.25—8.75, Fisolen 180 Pf. fl. 7.50 — 8.25, Kleesamen 180 Pf. fl. 36 — 46, Fenchel 100 Pf. fl. 13—15.50, Kümmel 100 Pf. fl. 15—16, Winterraps 150 Pf. fl. 10—11, Sommerraps fl. 8.75 — 10, Leindotter 150 Pf. fl. 8 — 8.75, Leinsamen 150 Pf. fl. 10.25 — 10.75, Hanfsamen 120 Pf. fl. 5.75 — 6, Hopfen 100 Pf. fl. 25 — 40, Honig 100 Pf. fl. 20 — 22.

Odessa.

(Ciąg dalszy).

Jeżeli konjunktury handlu zbożowego są pomyślne, to wielka część robotników znajduje wdzięczny zarobek, furmani towarowi podnoszą swoje wymagania, a właściciele okrętów ustanawiają wyższe ceny transportu. Wielkie sumy uzyskane przez robotników i transportujących dostają się pomiędzy wszystkie warstwy ludności, przyczyniają się do podniesienia ogólnego dobrobytu, a przez to i do rozkwitu miasta.

Gdy zaś handel zboża omdlały, jak to miało miejsce od Sierpnia 1874 do końca Maja 1875, wtedy cierpią na tem zarówno pojedynczy, jak i całość w sposób najdotkliwszy, a następstwami bezpośrednimi są bankructwa, których naprzykład wspomniana epoka obfitą liczbę wykazuje.

Powszechna wystawa wiedeńska odwiedzana licznie przez Rosyan, przyczyniła się głównie do tego, że stosunki handlowe między Rosyą, a monarchią austro-węgierską i Niemcami znacznie się rozwinęły.

Pokup anstryackich i niemieckich towarów fabrycznych, lnianych i szklanych, jakoteż mebli, machin i narzędzi rolniczych potroił się w porównaniu z poprzednim obrotem; rezultat pod tym względem okazałby się jeszcze pomyślniejszy, gdyby stan kupiecki nie obawiał się znacznych wydatków, połączonych z podróżą do Odessy.

Odessa.

(Fortsetzung)

Sind die Getreide-Conjuncturen günstig, so findet ein grosser Theil des Arbeiterstandes einen lohnenden Erwerb, die für die Verfrachtung von Waaren eingerichteten Fuhrwerke spannen ihre Forderungen höher, und die Rheder steigern das Frachtgeld. Die grossen Summen, welche dem Arbeiterstande und den Frächtern zufallen, gelangen in alle Schichten der Bevölkerung, kommen dem allgemeinen Wohlstande zu statten, und tragen wesentlich zum Emporblühen der Stadt bei.

Liegt dagegen der Getreidehandel darnieder, sowie dies seit August 1874 bis Ende Mai 1875 der Fall war, so leiden hierunter sowohl die Einzelnen, als auch die Gesamtheit; die unmittelbaren Folgen sind Falliments, deren beispielsweise gerade die erwähnte Zeitperiode eine grössere Anzahl aufweist.

Die Wiener Weltausstellung, welche von den Russen stark besucht wurde, hat wesentlich dazu beigetragen, dass die Handelsbeziehungen zwischen Russland einerseits und der österreichisch-ungarischen Monarchie, dann dem Deutschen Reiche andererseits eine ansehnliche Verstärkung erfuhren.

Der Bezug von Manufactur-, Leinen-, Woll-, Eisen- und Glaswaaren, sowie von Möbeln, Maschinen und landwirthschaftlichen Geräthschaften österreichischen und deutschen Ursprunges hat sich gegen die Ergebnisse des

Spirytus. Ruch w tym artykule w ubiegłym tygodniu był spokojny. Nadchodzące z prowincyi wiadomości stwierdzają, że z wyjątkiem kilku miejscowości w Gródeckiem i Złoczowskiem, zbiór kartofli zadowalniający wyda rezultat, z tego powodu i notowania są niższe. Gotowy towar był poszukiwany, na późniejsze terminy natomiast zaniedbany. Płacono gotowy towar 80 Tralles 41 miar złr. 12.50—12.75, na listopad-maj złr. 12.25.

Jaja. W ostatnich czasach ceny na targach angielskich więcej przedstawiały szans pomyślnych dla wywozu tego artykułu do Londynu, niż do Berlina. W skutek tego Berlin pozostał bez zapasów prawie, i to przed świętami izraelskimi. Okoliczność ta wpłynęła na podniesienie się tamże ceny o 6 sgr. na kopie, jest to wypadek, jak się w tem mieście nigdy jeszcze o tym czasie nie wydarzył. W ślad za tem podniosły się ceny na targach na wch, które są obecnie o 25 cent. wyższe, niż te, któreśmy w poprzednim numerze podali. Ceny te jednak nie są uzasadnione i zapewne spadną, gdy po świętach żydowskich dowozy na targi krajowe się wzmożą.

Nafta. Ceny tego artykułu są stałe. Wyższe ceny notowane na zagranicznych targach jak i wzmagające się potrzeby miejscowe ożywiły ruch handlowy. Amerykańskiej nafty małe tylko ilości przeszły przez Podwołoczyska do Rosyi. Odbyt naszego produktu ograniczony był do miejscowości w pobliżu kopalń położonych, do miast i miasteczek galicyjskich jak i do północnych Węgier. Wosk ziemny miał natomiast dość znaczny odbyt do Czech, Morawii a w mniejszych ilościach do Rosyi.

Z ubolewaniem musimy skonstatować, że dotychczas nie zwrócono jeszcze na wywóz wosku ziemnego do Rosyi należytej uwagi. Zbývá nam na potrzebnej przedsiębiorczej ruchliwości, któraby ważnemu temu artykułowi przynależne mu miejsce na targach zagranicznych zapewniła. Żałować należy, że właściciele kopalń nie odwiedzają rosyjskich targów konsumcyjnych, między którymi Kijów pierwsze zajmuje miejsce, i nie mieli przez to sposobności zaznajomienia się z ich potrzebami i właściwościami ruchu handlowego.

Dzisiaj płacą za 42—45 stopniowy, oczyszczony towar złr. 11.50 za cetnar, wosk ziemny złr. 12.50 za cetnar.

Dowiadujemy się, że celem zaradzenia tym brakiem agituje się we Lwowie zawiązanie Towarzystwa przemysłowego dla racjonalnej eksploatacy wosku ziemnego i nafty i otworzenia dla tych artykułów targów zagranicznych.

Drzewo. Eksport tego artykułu wynosił w ubiegłym tygodniu 18.000 cetnarów. Pochodziło ono głównie ze świeżo w ruch puszczonej tartaków, i skierowane było przeważnie do państwa niemieckiego.

Handel drzewem przybrał w ostatnich latach w Galicyi tak rozległe rozmiary, że widzimy się spowodowani zwrócić szczególną uwagę świata handlowego na granicę na tę ważną gałąź handlu galicyjskiego.

Pomiędzy krajami koronnemi austro-węgierskiej monarchii, Galicya jest bez zaprzeczenia tym krajem, który posiada najpiękniejsze i największe obszary leśne.

Wprawdzie już dawniej wywóz galicyjskiego drzewa dość był znaczny, w ostatnich dopiero latach jednak nabrało ono wielkiego w świecie handlowym znaczenia, i spodziewać się należy, że handel tym produktem krajowym w najbliższej przyszłości rozwinie się na większe jeszcze rozmiary, zwłaszcza gdy świat handlowy zagraniczny przekona się o dobroci i taniości tego naszego towaru.

W dolinach i na płaszczynach przeważają głównie dęby, buki, brzozy i jodły. Drzewo dębowe używa się do celów marynarki, budowy wagonów, wyrobu klepek, parkietów i do podkładów kolejowych. Mała tylko część wyrabianą bywa w kraju, głównie zaś wywozi się ono do państwa niemieckiego, a w ostatnich czasach także i do Francyi.

Ceny są następujące: ostro wyrzbiane drzewo sosnowe i jodłowe stosownie do grubości i długości, pierwsze 30—40 cent., drugie 20—30 cent. za stopę kubiczną. Deski i forszty z tych samych gatunków płacą 40—50 cent. za sosnowe, 36—40 cent. za jodłowe.

Autor niniejszego dzieła, zajmując się bezustannie handlowemi stosunkami Rosyi południowej, mógłby na udowodnienie swego twierdzenia wyliczyć długi szereg faktów, nie chcąc wszakże nużyć uwagi czytelnika, musi się ograniczyć do wymienienia najważniejszych tylko.

Właściciel ogromnej fabryki żelazek do butów w Górnym Szląsku, udawszy się za namową autora do Odessy, zapoznał się z miejscowemi stosunkami, zawarł ugody o znaczne dostawy i dodziś dnia sprzedaje w Odessie znaczną ilość swych wyrobów. Jednocześnie poznał swych angielskich współzawodników i potrafił swój towar, równy angielskiemu co do jakości, sprzedawać po cenie niższej. Wyrób górno-szląski stał się odtąd artykułem wywozowym do południowej Rosyi.

Browar w Galicyi, którego wyrób cieszył się najlepszą sławą, uważał za niepodobne, ażeby mógł się mu opłacić wywóz piwa do Odessy, na kilkakrotne wezwanie autora posłał do Odessy swego agenta, który w przeciągu 48 godzin sprzedał 80 wiader piwa. Dostawa się utrzymała i wynosi teraz w zimie 45 do 50 hektolitrow miesięcznie.

Inny browar, który także namówiony przez autora wysłał swego agenta do Odessy, znalazł tam chętnych odbiorców i odrazu sprzedał 30 hektolitrow piwa.

Odeska kolej żelazna musiała sprawić kilka nowych wagonów dla przewozu piwa, ażeby umożliwić jego transport i w lecie. Dotychczas posiada kolej Odeska 3 wagony ciężarowe urządzone do przewozu piwa. Własnym kosztem kazał je zbudować browar w Gotta według planu cywilnego inżyniera Maksymiliana Schmidta z Schmidtsfelden.

(C. d. n.)

Spirytus verkehrte auch in den letzten 8 Tagen ruhig. Die aus den Provinzen eingehenden Berichte constatiren eine vollkommen zufriedenstellende Kartoffel-Ernte, mit Ausnahme einiger Ortschaften im Grodeker und Zloczower Kreise, und stehen hiemit die niedrigen Notirungen im Zusammenhange. Während prompte Waare etwas gefragter war, waren Schlüsse vernachlässigter. Gehandelt wurde per 80 Tralles 41 Mass fl. 12.50—12.75, und pro November-Maj fl. 12.25.

Eier. In letzter Zeit rentirte der Export nach England besser, als nach Berlin, daher letzterer Platz bei den herannahenden israelitischen Feiertagen fast ohne Vorräthe war. In Folge dessen stieg das Schock Eier in Berlin am letzten Markttage um 6 Sgr., ein in dieser Jahreszeit noch nie dagewesener Fall. Die Preise stellten sich demnach an unseren Hauptplätzen circa 25 kr. höher, als im letzten Berichte. Diese Preise sind jedoch nicht berechtigt, und dürften nach den israel. Feiertagen bei grösseren Zufuhren wieder verflauen.

Petroleum hielt sich fest im Preise. Die höheren Notirungen auf auswärtigen Plätzen, so wie der stärkere Bedarf im Lande haben den Verkehr gehoben. Von amerikanischem Petroleum sind nur kleine Partien über Podwołoczyska nach Russland ausgetreten. Der Absatz unserer Production beschränkte sich zunächst auf den nächsten Umkreis der Fundorte, auf die Städte und Ortschaften in Galizien so wie auf einen Theil Ober-Ungarns, während Erdwachs nach Mähren und Böhmen und in kleinen Posten auch nach Russland Abzug fand. Leider müssen wir constatiren, dass dem Exporte von Erdwachs nach Russland noch immer nicht jene Aufmerksamkeit zugewendet wird, welche derselbe verdient. Es fehlt hier speciell an jener Rührigkeit, welche den Artikel gross ziehen könnte, und ist zu bedauern, dass die Grubenbesitzer die russischen Bedarfspunkte, unter welchen Kiew von besonderer Bedeutung ist, noch nicht aufgesucht und sich mit den Bedürfnissen des Platzes so wie den Eigenthümlichkeiten des Verkehrs noch nicht vertraut gemacht haben.

Wir erfahren soeben, dass behufs rationeller Ausbeute und Verbreitung dieser Artikel auf neue Absatzgebiete die Gründung einer Industrie-Gesellschaft in Lemberg angestrebt wird. Gereinigte, 42 bis 45 grädige Waare notirt pr. Zentner 11 fl. 50 kr. Erdwachs pr. Zentner 12 fl. 50 kr. ö. W.

Holz repräsentirte dieswöchentlich im Exporte 18,000 Zentner, und wandte sich zumeist aus den in neuester Zeit in Betrieb gesetzten Brettägen überwiegend nach dem Deutschen Reiche. Der Holzhandel hat in Galizien in den letzten Jahren einen so bedeutenden Umfang genommen, dass wir uns nicht erwehren können, die Aufmerksamkeit des Auslandes hierauf ganz besonders zu lenken.

Unter den Kronländern der österreichisch-ungarischen Monarchie ist Galizien unstreitig dasjenige, welches die schönsten und ausgedehntesten Forst-complexe aufzuweisen hat. Wenngleich der galizische Holz-Export schon in den früheren Jahren nicht unwesentlich war, so hat derselbe doch erst im Verlaufe der letzten Jahre seine eigentliche Bedeutung erlangt, und wird voraussichtlich in den nächsten Jahren noch weit grössere Dimensionen namentlich dann annehmen, bis man sich in den Handelskreisen von der Güte und Billigkeit dieses Artikels überzeugt haben wird. In den Thälern so wie am platten Lande sind es namentlich Eichen, Buchen, Birken und Tannen, welche dominiren. Das Eichenholz wird zu Marienezwecken, Waggonhölzern, Dauben, Parquetten und Eisenbahnschwellen verwendet, und während ein Theil im Lande selbst Verwendung findet, gelangt der überwiegend grössere nach dem Deutschen Reiche, in neuester Zeit auch nach Frankreich zur Ausfuhr.

Man notirt heute beiläufig folgende Preise: Kantgezimmerte Kiefer und Tannenbaumhölzer werden in diversen Dimensionen je nach Stärke und Länge erstere 30—40 kr. letztere 20—30 kr. pr. Cubicfuss bezahlt. Bretter und Pfosten von diesen Holzgattungen, erstere 40—50 kr., letztere 36—40 kr. pr. Cubic-Fuss.

früheren Verkehrs mehr als verdreifacht, und würden in dieser Beziehung noch günstigere Resultate zu registriren sein, wenn der Handelsstand die Vorauslagen, welche bei einer Reise nach Odessa erwachsen, nicht scheuen würde.

Der Verfasser, dessen Augenmerk unausgesetzt auf die Handelsbeziehungen in Südrussland gerichtet ist, könnte zur Begründung seiner Behauptung eine lange Reihe von Nachweisungen liefern, beschränkt sich aber, um den Leser nicht zu ermüden, auf folgende Fälle:

Der Besitzer einer im florirenden Betriebe stehenden Stiefeleisen-Fabrik in Oberschlesien begab sich über Zureden des Verfassers nach Odessa, machte sich mit den Platzverhältnissen vertraut, vereinbarte den Abschluss grosser Lieferungen, und setzt heute beträchtliche Quantitäten nach Odessa ab. Gleichzeitig lernte der Fabrikant seine englischen Concurrenten kennen, und wurde in den Stand gesetzt, zu billigeren Preisen die dem englischen Fabrikate gleichkommende Waare zu liefern. Das oberschlesische Erzeugniss ist zum ständigen Export-Artikel nach Südrussland geworden.

Ein Bräuhaus in Galizien, dessen Erzeugnisse sich eines ausgesprochen guten Rufes erfreuen, hielt es nicht für möglich, dass Bier beim Exporte nach Odessa Rentabilität bieten könnte. Ueber mehrmalige Aufforderung des Verfassers entsendete das Etablissement seinen Bestellten nach Odessa, welcher im Verlaufe von 48 Stunden 80 Eimer Bier absetzte. Die Lieferungen haben sich erhalten, und variiren im Winter monatlich zwischen 45 bis 50 Hektoliter.

Ein zweites Bräuhaus, das ebenfalls über mein Zuthun einen Bevollmächtigten nach Odessa entsendete, hat ebenfalls daselbst Kunden gefunden und gleich das erstmal 30 Hektoliter Bier verkauft. Die Odesa'er Eisenbahn fand sich veranlasst, mehrere Lastwagen für die Verfrachtung des Bieres einrichten zu lassen, um derlei Transporte auch für die Sommersaison bleibend zu erhalten. Bis jetzt coursiren auf der Odesa'er Eisenbahn bloss 3 für den Biertransport entsprechend hergestellte Lastwagen. Dieselben liess die Gotta'er Bräuerei auf eigene Kosten nach den Angaben des Civil-Ingenieur's Max Schmidt von Schmidtsfelden construiren. (Fortsetz. folgt)

Co się tyczy drzewa dębowego, to znaczna zachodzi różnica w cenie, stosownie do jakości, obecnie płać za obrobiony budulec 50—75 cent., za obrobione do celów mechanicznych 70 cent. — 1 złr. za stopę kubiczną.

Drzewo bukowe i brzozone używa się przeważnie na opał, i płać we Lwowie za sąg niż. austr. złr. 14, podczas gdy taki sam sąg tego drzewa kosztuje na prowincyi, na przykład w Złoczowie i w pobliżu większych lasów złr. 8—7.

Właściwy handel drzewem odbywa się na większą skalę w dolinach karpackich. Tam znajdują się obszary leśne od 6000 do 12,000 hektarów obejmujące, które do jednego należą właściciela.

Zwykle właściciel taki sprzedaje pewne parcele lasów, po części kupuje się też prawo wycinania pojedynczych mniejszych obszarów. Cena, jaką się płaci za to prawo wycinania pewnych przestrzeni leśnych, jest tak tania, że obecnie na przykład płać za prawo wycinania jednego morga złr. 200—300.

Inna jeszcze, za granicą mało znana forma sprzedaży drzewa, jest taka, że kupujący wybiera sobie na całym obszarze leśnym, do jednego właściciela należącym, pewną ilość pniaków, i płaci za takowe po pewnej z góry oznaczonej cenie od sztuki, bez względu na objętość tych drzew. Ten sposób sprzedawania drzewa często ma miejsce w lasach dębowych. Kupujący ma prawo wyciąć największe, najgrubsze i celom swoim najbardziej odpowiadające drzewa, i płaci za nie właścicielowi umówioną cenę od pnia, bez względu na to, że pnie wybrane przez kupującego wykazują większą lub mniejszą objętość.

Obecnie płaci się za pojedyncze dęby, stosownie do grubości i innych własności, od złr. 12—18. Rozumie się samo przez się, że ten sposób sprzedawania drzewa wtedy tylko ma miejsce, jeżeli się kupuje większą ilość dębów.

Co się tyczy galicyjskiego drzewa jodłowego, to takowe zaczyna skutecznie konkuruować ze szwedzkim, a przypisać to należy głównie lepszemu gatunkowi naszego drzewa, który przez świat handlowy zagraniczny powszechnie prawie został uznany.

W ostatnich lat dziesiątkach zbywało na duchu przedsiębiorczym, celem wspierania racjonalnego zużytkowania galicyjskich bogactw leśnych. W nowszych jednak czasach kapitaliści nie żywią już jak poprzednio obawy przed lokowaniem kapitałów swoich w tych interesach, gdyż widzimy codziennie prawie nowopowstające przedsiębiorstwa i zakłady, przeznaczone do eksploatacji bogactw leśnych, a wszystkie one prosperują i rozwijają się. Mamy przeto nadzieję, że wkrótce Galicya będzie w stanie konkuruować z należytym skutkiem z drzewem szwedzkim i norweskim na całym obszarze państwa niemieckiego, i otworzyć dla siebie tamże nowe obszary i stałe miejsce odbytu.

Nasze stosunki kredytowe.

Obecne stosunki kredytowe naszego kraju, są osobliwszego rodzaju, i zasługują na najbaczniejszą uwagę, gdyż nie wypływają jako logiczne następstwo położenia finansowego kraju i mieszkańców, ale raczej są wynikiem zbiegu różnych okoliczności.

Galicya wielką katastrofą giełdową roku 1873 mniej dotknięta została, niżeli większa część krajów koronnych Austrii, mianowicie zaś wpływ takowej na przemysł, handel i komunikacye u nas okazał się mniej znacznym. Już z tej prostej przyczyny, że tutaj czynność przemysłowa mniej była wyęziona a świat handlowy mniej ściśle z interesami giełdowymi zrośnięty, niżeli w Wiedniu lub Peszcie, w Pradze lub Bernie.

Na poparcie tego twierdzenia przytaczamy, że w Galicyi wprawdzie 2 banki (lwowski i krajowy), i 3 przedsiębiorstwa przemysłowe (Towarzystwo wydobywa kuli kałuskie, przedziałnia brodzka i papiernia czerlańska) zostały do likwidacyi zmuszone, że zaś ani jeden zakład finansowy lub przemysłowy nie popadł w konkurs, że wyniki bilansowe i dywidendy, jakie galic. Bank akc. hipoteczny, i galic. Bank kredytowy wykazują, we Wiedniu już tylko w półzamlonem podaniu istnieją, i że lwowski Bank budowniczy, jakiegolwiek trudności ma do zwalzenia, jednak w porównaniu z podobnymi zakładami wiedeńskimi, korzystnie się odznacza. Dodajmy jeszcze, że niektóre gałęzie zarobkowe, jak to przedsiębiorstwo budowlane wyrób maszyn i rolniczych bardzo znacznie rozwinęły się, inne zaś, jak wydobywa asfaltu, lub kamieni mylnych, zupełnie nowo rozpoczęte zostały.

Z tym stanem rzeczy, nasze stosunki kredytowe znajdują się w oczywistej sprzeczności. Tu przedewszystkiem musimy ciekawy objaw skonstatować: kredyt rzeczowy tabularny, jest tak ustalony, i znaczny ułatwiony na równi z jakimkolwiek krajem, co więcej, czasem jest przesadnym i w ostatnich 7 latach, często się zdarzyło, że zakłady hipoteczne (przeważnie zagraniczne) nabywcom dóbr przyznały pożyczki, przewyższające cenę kupna dóbr (patrz: Nadwórna, Łubienie, Zakopane, Medenice, Uście i t. p.). Jeżeli dotąd wyłącznie zagraniczne zakłady wystawiły się na wątpliwą szanse sekwestru i publicznej sprzedaży, to w ostatnich dniach nasze czcigodne, przezorne, nawet o zbyt ogie załe przyznanie pożyczek posądzane Towarzystwo ziemskie kredytowe udzieliło oibrzymia promesę w okolicznościach, które stawiają dla bezpieczeństwa tej pożyczki jaknajniekorzystniejszy horoskop.

W obec tak dalece wyęzzonego kredytu rzeczowego, kredyt osobisty dziwnie ściśnionym i utrudnionym się okazuje. Liczymy we Lwowie trzy samoistne banki i 2 filie (niewciągając w rachubę bank święto Jurski), w Krakowie jeden bank samoistny, które się eskontem i lombardowaniem zajmują, liczba więcej jak dostateczna. Jeżeli zaś działaniu, stopie procentowej i obrotowi pieniężnemu tych banków bliżej się przypatrzemy, dochodzimy do przekonania, że te zakłady osobistemu kredytowi poświęcają sumy nader skromne, niebędące w słusznym stosunku z rozmiarami kredytu hipotecznego.

Odstąpmy słowo cyfrowe, w tym przedmiocie jedynie rozstrzygającym. Kredyt rzeczowy Galicyi przez publiczne zakłady udzielony, obejmuje następujące sumy:

Stan pożyczek hipotecznych przez gal. Towarzystwo kredytowe ziemskie udzielonych, wynosił z końcem r. 1874	26 191.000	złr. w. a.
przez galic. Bank akcyjny hipoteczny	20 846.000	" " "
" austriacki Bank narodowy	17 258 000	" " "
" austr. Bodenkredit-Anstalt	16 348.000	" " "
" Bank rustykalny	7.774 000	" " "
" galic. kasa oszczędności	5 391.000	" " "
" krak. Zakład kredyt. ziemski	1,040 000	" " "
" inne (zagraniczne) Banki hipot.	1.878.000	" " "

In Eichenholz-Material wird ein grosser Preisunterschied in der Qualität gemacht und wird gewöhnlich gezimmertes Bauholz von 50 — 75 kr., für mechanische Zwecke geeignetes Holz 70 kr.—1 fl. per Cubi-fuss bezahlt.

Buchen und Birkenholz findet vornehmlich nur als Brennholz Verwendung und wird loco Lemberg per niederösterreichische Klafter mit fl. 14 bezahlt, während dasselbe beispielsweise in Zloczow und in der Nähe grösserer Forste bloss 6—7 fl. notirt.

Der eigentliche Holzhandel florirt in den Karpathen-Niederungen. Man findet Wälder von 6,000 bis 12 000 Hektare welche einem Besitzer gehören, und werden theils Parzellen käuflich abgegeben, theils kann man auch das Abstockungsrecht für einzelne Complexe kontraktlich vereinbaren. Die Preise, welche für die Abstockung einzelner Walgebiete bezahlt werden, sind so billig, dass dormalen für die Abstockung von 1 Joch 200 fl. bis 300 fl. gezahlt wird.

Eine andere im Auslande weniger gekannte Art des Holzverkaufes besteht auch darin, dass sich der Käufer in dem Forstgebiete des Besitzers eine bestimmte Anzahl von Stämmen erwählt und dieselben zu einem fixen Preise per Stück, ohne Rücksicht auf die Dimensionen, welche die Stämme haben, bezahlt. Dieser Verkaufsmodus findet häufig bei Eichenwaldungen statt. Der Käufer hat das Recht, die grössten, stärksten und zu seinen Zwecken dienlichsten Stämme schlagen zu lassen, und zahlt hiefür dem Besitzer den vereinbarten Pauschalbetrag per Stamm, ohne Rücksicht darauf, ob der eine oder andere Stamm, welchen sich der Käufer wählt, grössere oder geringere Dimensionen hat. Je nach der Beschaffenheit und dem Alter werden Eichenstämme dormalen per Stück mit 12—18 fl. abgegeben.

Selbstverständlich muss sich der Käufer im letzteren Falle verpflichten, eine grössere Anzahl von Stämmen zu übernehmen.

Was das Tannenholz in Galizien betrifft, so beginnt dasselbe bereits dem schwedischen empfindliche Concurrenz zu machen, und ist dies namentlich der besseren Qualität, welche im Auslande allgemeine Anerkennung findet, zuzuschreiben.

Es fehlte in den letzten Decennien an Unternehmungsgeist, um die rationelle Ausbeute des galizischen Waldreichthums zu fördern, in der neuesten Zeit hegen jedoch die Kapitalisten keine Besorgnisse mehr, sich in den Handel einzulassen, denn man sieht täglich neue Etablissements entstehen, welche alle prosperiren, weshalb auch Galizien demnächst schon in die Lage gesetzt sein wird Schweden und Norwegen eine empfindliche Concurrenz zu machen und sich ausserdem auch im Deutschen Reiche in seinem weiten Umfange dauernden Absatz zu schaffen.

Unsere Creditverhältnisse.

Die gegenwärtigen Creditverhältnisse unseres Landes, sind eigenthümlicher Natur und verdienen die aufmerksamste Beachtung, da sie nicht als logisches Ergebniss der finanziellen Lage des Landes und der Bewohner entspringen, sondern vielmehr das Resultat des Zusammentreffens verschiedener Umstände sind. Galizien wurde bei der grossen finanziellen Catastrophe des Jahres 1873 weniger in Mitleidenschaft gezogen, als die meisten übrigen Kronländer Oesterreichs, namentlich war aber der Rückschlag auf Industrie-Handel und Verkehr hier weit geringer, schon aus dem einfachen Anlass, weil die Gewerbetthätigkeit minder hoch angepannt, und die Handelswelt nicht so innig mit den Börseninteressen verknüpft war, als in Wien und Pesth, in Prag und Brünn. Als Beleg dieser Behauptung führen wir an, dass in Galizien zwar 2 Banken (Landes Bank und Lemberger Bank) und 3 Industrieunternehmungen (Kaluzzer Kaligesellschaft, Czarlauer Papierfabrik und Brodnyer Flachsspinnerei) sich zur Liquidation genöthigt sahen, dass aber kein einziges finanzielles oder gewerbliches Institut dem Concourse verfiel, dass Bilanzresultate und Dividenden, wie sie die galiz. Hypothekenbank und galiz. Creditbank aufweisen, in Wien nur mehr der fernen Sage angehören, und dass die Lemberger Baubank und Maschinenziegelgesellschaft, so sehr sie mit Schwierigkeiten zu kämpfen hat, sich doch gegen ähnliche Institute in Wien gehalten, vortheilhaft abhebt. Fügen wir noch hinzu, dass einzelne Erwerbszweige, wie die Bauhätigkeit, die Fabrikation landwirthschaftlicher Maschinen sich sehr bedeutend entwickelt haben, andere, wie die Asphalt- und Mühlesteingewinnung ganz neu hinzutreten sind.

Mit dieser Sachlage stehen unsere Creditverhältnisse in offenbarem Widerspruch. Hier müssen wir vor Allem eine merkwürdige Erscheinung constataren. Der sachliche grundbücherliche Credit ist so befestigt, erleichtert und bedeutend, wie nur in irgendwelchem Lande, ja er ist sogar bisweilen übertrieben und in den letzten 7 Jahren hat es sich häufig ereignet, dass zumeist ausländische Hypothekar-Institute den Erstherrn von Güter-Complexen Anlehen bewilligten, welche den Kaufpreis der Güter überstiegen (siehe: Nadwórna, Łubienie, Zakopane, Medenice, Uście und andere). Waren es bisher nur auswärtige Institute, welche sich den zweifelhaften Chancen der Sequestrirung und öffentlichen Feilbietung aussetzten, so hat in diesen Tagen unsere solide, vorsichtige und sogar sehr verlässigen Anlehen gewährung bezichtigte Galiz-Bodenkredit-Gesellschaft eine riesige Promesse ertheilt unter Umständen, welche das denkbar ungünstigste Horoskop für die Sicherheit derselben aufstellen.

Gegenüber einem solcher art angespannten Real-Credit erscheint der Personal-Credit wunderbar beengt und erschwert. Wir zählen in Lemberg drei selbstständige Banken und 2 Filialen (die ruthenische Geistlichenbank ungezählt), in Krakau eine selbstständige Bank, welche sich dem Eskompte und der Belehnung widmen, eine mehr als hinlängliche Zahl. Wenn wir jedoch das Gebahren, den Prozentsatz und den Umsatz dieser Banken näher ins Auge fassen, gelangen wir zu der Ueberzeugung, dass diese Institute dem Personal-Credit in gar keinem Verhältnisse stehende Summen zuwenden. Lassen wir die bei diesem Gegenstand allein massgebenden Ziffern für uns sprechen.

Der von öffentlichen Instituten ertheilte Real Credit Galiziens umfasst folgende Summen:

Der Stand der von der galiz. Bodenkreditgesellschaft ertheilten Hypothekar-Anlehen betrug mit Ende 1874:	26,191,000 fl.
Von der Galiz.-Hypothekenbank	20,846,000 "
" " Krakauer (galizisch) Bodenkredit Anstalt	1,040,000 "
" " Rusticalbank	7,774,000 "
" " Nationalbank	17,258,000 "

Razem tedy publiczny kredyt rzeczowy w Galicji obejmuje z końcem r. 1874: 96,726,000 złr. w. a. Przeciwnie zaś kredytowi osobistemu przez zakłady publiczne następujące sumy udzielone zostały:

1. Jako Eskont wekslowy:	
W Gal. Banku Akc. Hipotecznym	2 216.000 złr.
„ Filii Zakładu kredytowego	1 406.000 „
„ Gal. Banku kredytowym	1,236.000 „
„ Filii Banku narodowego austr.	820.000 „
„ Rustykalnym Banku	72.000 „
„ Banku krakowskim dla handlu i przemysłu	341.000 „
Razem	6.091.000 złr.
2. Dłużnikom w bieżącym rachunku:	
W Gal. Banku akc. Hipotecznym	2.962.000 złr.
„ Filii Zakładu kredytowego	2.397.000 „
„ Gal. Banku kredytowym	1,444.000 „
„ Krakowskim Banku dla handlu i przemysłu	1 632.000 „
Razem	8,435.000 złr.
3. Jako lombardowanie efektów i towarów:	
W Gal. Banku akc. Hipotecznym	172.000 złr. (Towary 33,000 złr.)
„ Filii Zakładu kredytowego	46.000 „ (Towary 17,000 złr.)
„ Gal. Banku kredytowym	175.000 „
„ Filii Banku narodowego austr.	446.000 „
Razem	839.000 złr.

Suma udzielonego kredytu osobistego w Galicji wynosi tedy 15,365.000 złr. do której przyczynia się Galicyjski Bank Hipoteczny z 5 350 000 złr., Filia Zakł. kredyt. z 3,849,000 złr., Galic. Bank kredytowy z 2 855,000 złr., Bank rustykalny z 72,000 złr., Filia Banku narodowego z 1,266,000 złr., a krakowski Bank dla handlu i przemysłu z 1 973 000 złr.

Publiczny kredyt realny (rzeczowy) jest tedy w Galicji więcej jak 6 razy większy od kredytu osobistego. Taki stosunek nigdzie nie istnieje, nawet w czysto rolniczych krajach. Dysproporcja ta staje się jeszcze więcej rażąca, jeżeli zauważymy, że w wymienionych bankach wpłynęło za asygnacje kasowe w obiegu będące 7,136.000 złr. (w banku hipot. 2,630.000 złr. w filii banku kredyt. 2,038.000. w Gal. banku kred. 1,141.000 złr., w banku rustykalnym 1,002.000 złr., a w krakowskim banku 320.000 złr.), zaś od kredytorów 5,210.000 złr. (bank hipoteczny 1,178.000 złr., filia zakładu kredyt. 2,341.000 złr., galic. bank kredytowy 705.000 złr., a bank krakowski dla handlu i przemysłu 986.000 złr.), więc razem posiadają te banki 12,346.000 złr., aby zrównoważyć udzielony kredyt, tak że cyfrę przez publiczność w bankach zaciągniętego kredytu osobistego można zredukować do 3,019.000 złr., czyli $\frac{1}{32}$ kredytu realnego.

Stopa procentowa obecna banków wynosi w bieżącym rachunku od 8 do 9%, również przy lombardowaniu efektów, przy lombardowaniu towarów 9—12%, przy eskontie weksli od 8—12%. Galicyjski bank kredytowy ma najwięcej wyrobioną skalę procentową (9—12). Filia zaś zakładu kredyt. ma prawie jedną stopę procentową niższą dla wszystkich.

Oczywiście przy tak słabym udziale banków w przyznawaniu kredytu osobistego, niezmiernie znaczna część szukających pożyczki, musi się udać do kredytu prywatnego, który, jak to dla nikogo nie jest tajemnicą, prawie wyłącznie to samo znaczy co lichwa i dochodzi już przy stosunkach pieniężnych zupełnie nierozpaczliwych do stopy procent. 24. Cyfry przez nas przemawiają silniej od najwymowniejszych argumentów za szybkim i silnym poparciem instytucji kas załączkowych tak przez reprezentację krajową, jak przez reprezentację powiatową.

Stanisławów, 1 Października.

W ubiegłym tygodniu targ nasz dość był ożywiony, a to głównie z powodu zwiększonej potrzeby młynów i młynach stosunkowo dowozów.

Płacno za jęczmień starą przedni a do złr. 9.75 za nową złr. 8.80, za żyto złr. 6.50—6.60, za jęczmień dla browarów przedni złr. 6.50—6.75, za owies złr. 3.75—4, za kukurudę złr. 5.50—6, rzepak zimowy złr. 11.

Uspokojenie w ogóle jest lepsze i spodziewają się, że zwyżka cen się ustali.

Brody 1 Października. Dowozy zboża na tutejszą stację w ciągu ubiegłego tygodnia wynosiły: d. 26. 260, d. 27. 1800, d. 28. 4678, d. 29. 200, d. 30. 1537 cetnarów. Z bardzo małym wyjątkiem dowozy te przeznaczone były do północnych Niemiec.

Brody 2 Października. (Telegram). Dzisiaj przeszło przez tutejszą stację 824 cetn. zboża w znacznej części przeznaczone dla galicyjskich młynów. Z powodu świąt żydowskich ruch handlowy bez żadnego znaczenia.

Podwołoczyska, 1 Października. Na tutejszą stację dowieziono w ubiegłym tygodniu następujące ilości zboża: d. 26. 1000, d. 27. 737 d. 28. 2800, d. 30. 5177 cetnarów. Odstawa miała miejsce do Szląska, część zakupiona została przez galicyjskich kupców.

Podwołoczyska, 2 Października (Telegram). Dzisiejsze dowozy rossyjskiego zboża na stację wyszło przeszło 2000 cetnarów.

Telegrafowane ceny zboża na targach krajowych.

Podwołoczyska 2 października. Pszenica złr. 8.50—9.25, żyto złr. 5.50—6, jęczmień złr. 5—5.50, owies złr. 3.50—4, rzepak złr. 10.75—11. Uspokojenie słabe, odbył bardzo mały.

Tarnów, 2 października. Pszenica złr. 9.50, żyto złr. 6.50, jęczmień złr. 6, owies 4. Tendencja ku niższej, uspokojenie mdłe, pokup nieznaczny.

Tarnopol, 2 Października. Pszenica złr. 9.30; żyto złr. 5.80; jęczmień złr. 6.50; owies złr. 3.60; rzepak złr. 10.80; ceny chwiejne, podaż mała.

„ „ Galiz. Sparkasse	5,391.000 „
„ „ österr.-Bodenkredit-Anstalt	16.348.000 „
„ „ anderen ausländischen Hypothekar Instituten	1.878.000 „
Zusammen umfasste daher der galizischen Real-Credit Ende 1874:	96,726,000 fl.

Hingegen wurden dem Personal Credit von öffentlichen Instituten folgende Summe zugewendet:

1. Als Wechsel Escompte	
Bei der galiz. Actien Hypothekenbank	2,216,000 fl.
„ „ Filiale der Credit-Anstalt	1,406,000 „
„ „ galiz.-Creditbank	1,236,000 „
„ „ Rusticalbank	72,000 „
„ „ Filiale der Nationalbank	820,000 „
„ „ Krakauer Bank für Handel u. Gewerbe	341,000 „
Zusammen:	6,091,000 fl.
2. Als Conto Corrente an Debitoren	
Bei der galiz. Actien-Hypothekenbank	2 962,000 fl.
„ „ Filiale der Credit-Anstalt	2,397,000 „
„ „ galiz. Creditbank	1,444,000 „
„ „ Krakauer Bank für Handel u. Gewerbe	1.632,500 „
Zusammen:	8,435,000 fl.
3. Als Belehung von Effecten und Waaren	
Bei der galiz. Hypothekenbank	172,000 fl. (Waaren 83.000 fl.)
„ „ Filiale der Credit-Anstalt	46,000 „ (Waaren 17.000 „)
„ „ galiz. Creditbank	175,000 „
„ „ Filiale der Nationalbank	446,000 „
Zusammen:	839,000 fl.

Die Summe des in Galizien gewährten Personalcredits beträgt daher 15,365.000 fl., wozu die galiz. Actien Hypothekenbank 5,350.000 fl., die Filiale der Creditanstalt 3,849.000 fl., die galiz. Creditbank 2.855.000 fl., die Rusticalbank 72.000 fl., die Filiale der Nationalbank 1,266.000 fl., die Krakauer Bank für Handel und Gewerbe 1.973.000 fl. beistern.

Der öffentliche Real-Credit ist also in Galizien über 6 Mal stärker, als der Personal-Credit. Ein solches Verhältniss besteht nirgends, selbst nicht in rein agricolen Ländern. Das Unverhältnissmässige wird noch drastischer, wenn man bedenkt, dass die genannten 6 Banken an Cassascheine 7 136.000 fl. (davon gal. Hypotheken-Bank 2,630.000 fl., Creditanstalt 2,038.000 fl., gal. Creditbank 1,141.000 fl., Rusticalbank 1,007.000 fl., Krakauer Bank für Handel und Gewerbe 320.000 fl.), und an Creditoren 5 210.000 fl. (galiz. Hypotheken-Bank 1,178.000 fl., Creditanstalt 2.341.000 fl., galiz. Creditbank 705.000 fl., Krakauer Bank für Handel und Gewerbe 986.000 fl.) also zusammen 12,346.000 fl. an Gegengewicht für den ertheilten Credit ausweisen, man daher die Ziffer des vom Publikum bei den Banken angesprochenen Personal-Credits auf 3,019.000 fl., oder $\frac{1}{32}$ des Realcredits reduciren kann.

Der Procentsatz der Banken variiert beim Conto Corrente 8—9%, ebenso bei der Effectenbelehnung, bei der Waarenbelehnung von 9—12%, beim Wechsel-Escompte von 8—12%. Die galiz. Creditbank hat die ausgebildete mobile Procentscala bei den höchsten Procentsätzen (9—12), die Filiale der Creditanstalt hingegen hat fast nur einen niedrigeren Procentsatz. Es ist einleuchtend, dass bei so geringer Betheiligung der Banken an der Personal-Credit Gewährung, ein überaus grosser Theil der Anlehensuchenden auf den Privat-Credit angewiesen ist, welcher, wie dies für Niemanden ein Geheimniss ist, fast gleich bedeutend mit Wucher ist und schon bei durchaus nicht verzweifelten Geldverhältnissen den Procentsatz von 24% erreicht. Die von uns zusammengestellten Ziffern plaidiren lauter als die beredtesten Argumentationen, für eine rasche und kräftige Förderung des Vorschusscasse-Wesens durch die Landesvertretung und die Bezirksvertretungen.

Stanislaw, 1 October.

In dieser Woche hat unser Getreide-Markt begünstigt durch grösseren Bedarf der Mühlen, und durch schwächere Zufuhren vom Lande an Festigkeit gewonnen und so wurde für Ima Weizen alten bis 9.75, für neuen 8.80, für Roggen fl. 6.50—6.60, für Braugerste in feiner Qualität fl. 6.50—6.75, für Hafer fl. 3.75—4, für Mais fl. 5.50—6, Winterraps pr. 150 Pfd. fl. 11. willig bezahlt. Ueberhaupt ist zu ersehen, dass das Geschäft steigender Tendenz entgegengeht.

Brody 1 October. Die Zufuhren auf hiesigen Stationsplatz betragen im Laufe dieser Woche: am 26. 260, am 27. 1800, am 28. 4678, am 29. 200, am 30. 1537 Zentr. Die meisten Quantitäten waren nach Norddeutschland bestimmt.

Brody, 2 October (Telegramm). Heute transitirten daselbst 824 Ztr. Getreide meist für galizische Mühlen. Wegen israelitischer Feiertage der Handel ohne Bedeutung.

Podwołoczyska, 1 October. Auf hiesigen Stationsplatz wurden im Laufe dieser Woche zugeführt: am 26. 1000, am 27. 737, am 28. 2800, am 30. 5177 Zentr. Die Transporte wurden grösstentheils nach Schlesien gerichtet, ein Theil wurde von galizischen Spekulanten erworben.

Podwołoczyska, 2 October (Telegramm). Die heutige Zufuhr von russischem Getreide auf den hiesigen Stationsplatz übersteigt das Quantum v. 2000 Ctr.

Telegrafische Marktberichte.

Podwołoczyska, 2 October. Weizen fl. 8.50—9.25, Roggen fl. 5.50—6, Gerste fl. 5—5.50, Hafer fl. 3.50—4, Raps fl. 10.75—11. Stimmung schwach, Absatz sehr gering.

Tarnów, 2 Oktober. Weizen fl. 9.50, Roggen fl. 6.50, Gerste fl. 6, Hafer 4. Tendenz sinkend, Stimmung flau, Absatz gering.

Tarnopol, 2 Oktober. Weizen fl. 9.30; Roggen fl. 5.80; Gerste fl. 6.50; Hafer fl. 3.60; Rübsen fl. 10.80; Preise schwankend; Ausgeboth gering.